

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010151
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010151.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného L. B., na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný L. B., Z.. XX.XX.XXXX v Handlovej, bytom O.,
G. X/X

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí L. B., Z.. XX.XX.XXXX T. Z. B.T., Z.. XX.XX.XXXX a v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa, a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/15/2018-172 zo dňa 15.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.06.2019 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.06.2019 prispievať na výživu svojich detí L. B., Z.. XX.XX.XXXX T. Z. B., Z.. XX.XX.XXXX bežným výživným v sume 50,-€ na každé z detí zvlášť mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky P. C., plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom, vo Veľkých Uherciach, v Handlovej a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v mesiaci apríl 2018 a od 01.09.2018 do 05.05.2019 a od 22.06.2019 doposiaľ tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko hoci bol v období od 22.11.2017 do 21.03.2018 zamestnaný na riadny pracovný pomer u jedného zamestnávateľa a z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, zamestnávateľ s ním tento pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe, následne až do 17.04.2018 nikde nepracoval a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 18.04.2018 do 23.08.2018 bol na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, potom bol v období od 24.08.2018 do 15.10.2018 zamestnaný na riadny pracovný pomer u jedného zamestnávateľa a z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pričom tento pracovný pomer bol ukončený dohodou, následne od 16.10.2018 do 28.10.2018 nebol nikde zamestnaný a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, potom od 29.10.2018 do 19.11.2018 pracoval na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil, pričom zamestnávateľ s ním tento pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe, a od 20.11.2018 doposiaľ nie je nikde zamestnaný, nie je s výnimkou obdobia od 06.05.2019 do 21.06.2019 evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a ani nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, pričom na výživnom uhradil matke svojich detí P. C. v mesiaci október 2018 sumu 50,-€ a v mesiaci január 2019 sumu 20,-€, čím zostal za mesiac apríl 2018 a obdobie od 01.09.2018 do 05.05.2019 a od 22.06.2019 doposiaľ dlhovať na výživnom matke svojich synov P. C. sumu vo výške 1235,92-€,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2019 (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú P. C., Z.. XX.XX.XXXX V. X., B. X., J.. P. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. bola podaná prokurátorkou Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 481/18/3305-13 na tunajší súd dňa 25.06.2019 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby. Súd vo veci vydal dňa 11.07.2019 trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor včas. V odpore uviedol, že sa s matkou detí dohodol, že jej výživné za rok 2018 zaplatí, čo aj spravil.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného, výsluch matky maloletých, oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k deťom, obsah pripojených spisov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu priznal, vyjadril ľútosť so spáchaním trestnej činnosti. Uviedol, že s výnimkou obdobia, ako vo výroku rozsudku, si vyživovaciu povinnosť nesplnil, zaplatil len 20,-€ a 50,-€ v dobe, ako vo výroku rozsudku. Nemal zdravotné obmedzenia, riadne nepracoval, privyrábal si príležitostne fuškami a spôsobom ako súd oboznámil, peniaze vystačili len na jeho obživu, pomáhali mu aj rodičia a to až doteraz. Býva sám v mestskom byte, kde mu s nájomom 55,-€, keď naň nemá, pomôžu rodičia. Predtým býval u rodičov, tí sú zamestnaní. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Na deti neprispieva, nestretáva sa s nimi, s matkou bol v kontakte cez Messenger, no jej priateľ ho zablokoval. Potom nemal na matku kontakt, nevedel, kde bývajú. Na posledné stretnutie prišiel priateľ matky, nie ona s deťmi. Je schopný vykonávať trest povinnej práce. Zarába si brigádnicke, bez zmlúv, príjem má príležitostný, niekedy nemá v mesiaci žiaden príjem. O prácu sa uchádza, no nik na jeho žiadosti neodpovedal. Evidovaný ako uchádzač o zamestnanie nie je, lebo ho vyradili, keď sa nedostavil na kontakt, ďalších 6 mesiacov preto nemôže byť evidovaný.

Poškodená uviedla, že otec si k deťom vyživovaciu povinnosť nesplnil okrem dvoch úhrad ako v obžalobe. S deťmi sa nestretáva, ona mu aj vytvorila možnosť sa stretnúť, no prišiel buď pod vplyvom alkoholu alebo vôbec. Inak ako výživným na deti tiež neprispieva. Ona sa presťahovala v novembri do Chalmovej, bývajú tam s jej partnerom a štyrmi deťmi, z ktorých sú dve z pomeru s obžalovaným. On vie, že sa presťahovali, v kontakte sú len cez Messenger. Deti núdzou trpeli len v tom zmysle, že keď nemala ani na plienky, bola nútená si požičiavať u matky, svokry, či jej pomohol partner. Takto deťom dokázala zabezpečiť potreby. Poberá rodičovský príspevok a prídavky na deti. Náhradné výživné si vybavuje, ešte ho nepoberá.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/15/2018-172 z 15.05.2019, právoplatným 13.06.2019 bolo určené výživné k mal. deťom L. B., Z.. XX.XX.XXXX T. Z. B., Z.. XX.XX.XXXX na sumu 50,-€ na každé z detí zvlášť a upravený styk otca s maloletými deťmi. S obžalovaným spolu prestali žiť už v roku 2017. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/15/2018-44 z 04.04.2018, právoplatným

04.05.2018 v časti výroku o starostlivosti o deti, boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke. Vo výroku o výživnom a úprave styku bolo podané odvolanie, kde bola odvolacím súdom vec vrátená v onej časti na opätovné prejednanie, pričom o výživnom bolo opätovne rozhodnuté rozsudkom uvedeným vyššie zo dňa 15.05.2019.

Podľa poštovních peňažných poukazov na č.l. 8,36,40 zaplatil matke maloletých na výživu maloletých dňa 02.10.2018 sumu 50,-€ a dňa 24.01.2019 sumu 20,-€.

Podľa správ Sociálnej poisťovne č.l. 41-51 a správ zamestnávateľov obžalovaného na č.l. 52-82, na základe utrpeného pracovného úrazu mal vyplatený úrazový príplatok dňa 26.02.2018 v sume 260,30-€, dňa 26.03.2018 v sume 163,40-€ a 10.04.2018 23,40-€. Bolo mu dňa 24.04.2018 vyplatené bolestné 287,-€. Nemocenské mu bolo vyplatené za obdobie 01.01.2018-04.03.2018 a od 22.03.2018 do 26.03.2018. Nemocenské poistenie bolo na základe poistného vzťahu so spol. I.S.I.T.C., s.r.o. od 22.11.2017 do 21.03.2018 od 03.08.2018 do 23.08.2018 B.T.I. spol. s.r.o. a od 24.08.2018 do 15.10.2018 v spol. B.T.I. spol. s.r.o. V spol. I.S.I.T.C., s.r.o. bol po prvom mesiaci na PN a zamestnávateľ s ním v skúšobnej dobe ukončil pracovný pomer. Nahlásil dve vyživovacie povinnosti nastúpil na pozíciu baníka. Za mesiac november 2017 dosiahol čistú mzdu 203,78,-€, za mesiac december 2017 mzdu 369,75-€, január a február 2018 bol PN a za mesiac marec 2018 dosiahol za 3 odpracované dni mzdu 100,98-€. V spol. B.T.I. kde pracoval na dohodu o pracovnej činnosti dosiahol za mesiac august 2018 príjem 87,86,-€, za mesiac september 2018 príjem 336,71-€ a október 2018 príjem 161,08-€. Pracoval aj pre spol. EUROPA Union Service a.s. od 29.10.2018 do 19.11.2018 v mesiaci október 2018 dosiahol príjem 4850,-Kč a 11/2018 príjem 8405,-Kč.

Podľa správy ÚPSVaR č.l. 152,168, bol od 01.01.2018 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 18.04.2018 do 23.08.2018, kedy bol vyradený z dôvodu vzniku pracovného pomeru a od 06.05.2019 do 21.06.2019.

Z listinných dôkazov na č.l. 87-100 vyplýva, že v rozhodnom období nebol držiteľom cenných papierov, nie je živnostníkom, nie je držiteľom ani vlastníkom motorového vozidla.

Podľa oznámenia o narodení na č.l. 121-122, je otcom mal. L. T. Z. B..

Podľa výpisu z registra priestupkov na č.l. 323 obžalovaný bol trikrát postihnutý za priestupok. Dňa 16.03.2019 spáchal drobný priestupok proti pravidlám cestnej premávky ako chodec, dňa 16.05.2015 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a dňa 26.04.2014 priestupok proti majetku.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 131 a pripojeného spisu bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/32/2019 z 10.04.2019 právoplatným v ten istý deň, uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 12 mesiacov so skúšobnou dobou 16 mesiacov do 11.08.2020.

Prokurátorka navrhla obžalovaného uznať vinným na podklade obžaloby a uložiť mu podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. nepodmienečný trest. Obžalovaný právo záverečnej reči nevyužil.

Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovaného k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav ako v skutkovej vete rozsudku. Suma zameškaného výživného je súčinom obdobia a sumy dlžného výživného s odrátaním sumy 70,-€, pričom stav je ku dňu hlavného pojednávania (apríl 2018 27,32-€ x 2; september 2018 až apríl 2019 28,08-€ x2x8; júl 2019 až február 2020 50,-€ x 2 x 8 t.j. 1305,92-€ - 70,-€). Súd ráta sumu zameškaného výživného z pohľadu trestnoprávneho, teda preukázateľne od mesiaca v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok o výživnom už ráta výživné 50,-€ na dieťa, dovedy v sume 30% zo sumy životného minima, pretože vyživovacej povinnosti k deťom si obžalovaný vedomý byť musel a jej minimálna výška je daná pravidlom

určeným v Zákone o rodine. Súd skutkovú vetu upravil ešte o obdobie, keď bol v roku 2019 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, ktoré zo zavineneho obdobia vylúčil.

Obžalovaný si bol vedomý vyživovacej povinnosti, túto neplnil, v podstate nejaviel záujem riadne sa zamestnať, a tak získať peňažné prostriedky a následne si plniť vyživovaciu povinnosť. Príjem mal len nepravidelný, museli ho podporovať a stále ho v prípade potreby podporujú rodičia. Je to pritom on, kto by mal jednak živiť sa sám a potom tiež prevziať povinnosť živiť svojich potomkov. Bolo preukázané, že žiadne zdravotné obmedzenia v rozhodnom období nemal a ak aj mal, v období keď poberal nemocenskú, nesplnil si vyživovaciu povinnosť ani z sčasti. Súd vylúčil zo zavineneho obdobia všetky obdobia, keď bolo preukázané, že sa uchádzal o zamestnanie. Súd nespochybňuje, že obžalovaného životná úroveň v rozhodnom bola a stále je tak nízka, že reálne nemá k dispozícii peniaze na zaplatenie určeného výživného, avšak bolo preukázané, že dôvodom neboli objektívne dôvody na obžalovanom nezávislé, ale vedomá voľba životného štýlu obžalovaným, ktorý dlhodobo postačuje akurát na to, aby boli uspokojované len jeho základné životné potreby a životný štýl, na ktorý si zvykol a aj to len za pomoci jeho rodičov. Pokiaľ by súd akceptoval, že pokiaľ si povinná osoba, takto životný štýl zvolí považuje sa to za ospravedlniteľný dôvod neplnenia si vyživovacej povinnosti, vo svojej podstate zanedbávanie povinnej výživy by sa stalo trestnoprávne nepostihnuteľným. Súd je toho právneho názoru, že hoci priamy úmysel obžalovaného neplniť si vyživovaciu povinnosť k deťom preukázaný nebol, nejde o neobstarlivosťné konanie, ale úmysel nepriamy, pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním (tým že neprejaví skutočný záujem sa riadne zamestnať a výživné platiť, ale bude viesť spôsob života zabezpečujúci len jeho životné potreby) môže porušenie zákona spôsobom uvedeným v právnej vete spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozumený (doslova to akceptoval a nemajetnosťou / čo však nie je príčina, ale následok/, odôvodňuje neplnenie vyživovacej povinnosti).

Obžalovaný sa tak najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, naplnil tak zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2019 (ďalej Tr. zák.).

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal, v podstate na hlavnom pojednávaní nerozporoval nič z rozhodných skutočností. Uviedol, že spáchanie trestného činu ľutuje, a hoci svoju ľútosť neprejavil povedzme dostatočne rozhodne, možno ju vidieť z akceptácie skutkového stavu, kde sa nesnažil hľadať vinu v niekom inom ako sebe ani v spoločnosti, a priznal, že na deti, s ktorými sa ani nestretával, výživné neplatil. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože sčasti skutok páchal už aj po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/32/2019 z 10.04.2019. Za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak súd ukladal trest v rozmedzí sadzby 0-36 mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest nepodmienečný nielen preto, že ho sčasti spáchal v skúšobnej dobe podmieneneho odkladu výkonu trestu vo vyššie uvedenej veci, kde si mal byť vedomý povinnosti viesť riadny život a plniť aj vyživovaciu povinnosť, čo nerespektoval, ale aj preto, aby z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti práve týmto druhom trestu dal súd najavo obžalovanému, že vedenie života, kde povinnosť vyživovať vlastné deti nemá žiadnu dôležitosť, nie je spoločnosťou akceptované. Súd tak uložil obžalovanému trest 10 mesiacov odňatia slobody, ktorý sa javí byť dostatočným, aby podnietil obžalovaného v budúcnosti zodpovednejšie pristupovať k povinnosti, ktorá mu vznikla tým, že sa pričiniel o narodenie jeho detí.

Pretože nebol v posledných desiatich rokov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd obžalovaného zaradil § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú P. C. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože hoci si nárok na náhradu škody si uplatnila, exekučným titulom je už rozhodnutie o výživnom, súd tak o takto špecifikovanom nároku nemôže rozhodnúť v adhéznom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.